

ległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych więziennictwa, z wyłączeniem przepisów art. 8 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 41 i 52 ust. 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1983 r.

w sprawie świadczeń pieniężnych oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego dla osób wykonujących roboty na cele publiczne.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do osób zobowiązanych do wykonywania robót na cele publiczne w trybie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229).

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, otrzymują świadczenia pieniężne w formie zapłaty za każdą godzinę wykonywania roboty w wysokości najniższej godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadającej 1 kategorii zaszeręgowania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, zwanej dalej „podstawową zapłatą”.

2. Osobom, o których mowa w § 1, wykonującym roboty w warunkach wyjątkowo trudnych lub wymagających bardzo dużego wysiłku albo wysokich kwalifikacji zawodowych podstawowa zapłata może zostać podwyższona, nie więcej jednak niż o 100%.

§ 3. Osobom, o których mowa w § 1, przysługują:

- 1) za roboty wykonywane w czasie przekraczającym 8 godzin na dobę — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej:
 - a) 50% podstawowej zapłaty — za roboty wykonywane w dwóch pierwszych godzinach,
 - b) 100% podstawowej zapłaty — za roboty wykonywane w dalszych godzinach oraz w godzinach przypadających w porze nocnej,

2) za roboty wykonywane w porze nocnej między godzinami 22 i 6 — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 25% podstawowej zapłaty,

3) za roboty wykonywane w dni ustawowo wolne od pracy — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 100% podstawowej zapłaty,

4) za roboty wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 5% podstawowej zapłaty.

§ 4. Osobom, o których mowa w § 1, przysługują w okresie wykonywania robót na cele publiczne świadczenia lecznicze w zakresie i na zasadach przewidzianych dla pracowników.

§ 5. 1. Osobom, o których mowa w § 1, które uległy wypadkom przy wykonywaniu robót na cele publiczne albo w drodze do miejsca lub z miejsca wykonywania tych robót, przysługują świadczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 42 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 105 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33).

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do osób, które zachorowały na chorobę zawodową w związku z wykonywaniem robót na cele publiczne.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej.

Na podstawie art. 23 pkt 2 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1979 r. w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej (Dz. U. Nr 8, poz. 50) w § 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 wyrazy „3.000 zł” zastępuje się wyrazami „300 rubli”,

2) w ust. 2 wyrazy „1.500 zł” zastępuje się wyrazami „150 rubli”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Niechacz